

[Kirsten Lee]

Forleden havde folketingsmedlemmer møde med Ugandas minister for ligestillings spørgsmål, for kvindesagsspørgsmål, og det var de medlemmer, som er medlemmer af Det Internationale Ligeretsudvalg. Under mødet sagde Mrs. Mpanga bl.a., at man godt kunne ønske sig en højt uddannet jurist, som kunne hjælpe med at gennemgå Ugandas retssystem i forbindelse med genopbygningen.

Det er indlysende, at uddannelse og en oplyst befolkning er med til at fremme menneskerettigheder og også en forudsætning for demokrati. Demokratiet er som bekendt en mangelvare her i verden, og jeg kan forstå, at Zambias premierminister Kaunda er enig med mig i det synspunkt.

Vi har et ansvar for at sikre, at ulandene får højt kvalificeret arbejdskraft inden for alle områder, men det kan være vanskeligt at leve op til den forpligtelse på grund af barrierer herhjemme hos os selv.

Når akademikere og andet højt uddannet personale har arbejdet i et uland, lyder det tit: Åh, har du nu spildt to år i Tanzania eller et andet fjernt land? Man glemmer, at ulandsarbejde for det første udføres af højt engagerede mennesker, at det som regel er hårdt arbejde, at det kræver selvstændighed, at det udvikler administrative evner, at det udvikler lederevner. Det er derfor nødvendigt, at vi i langt højere grad end nu betragter det at arbejde i et uland som en kvalifikation i sig selv, som noget, der kan være meriterende herhjemme i et videre uddannelses- eller karriereløb. Som det er nu, er det af og til en barriere.

Jeg kunne godt tænke mig i den forbindelse at spørge udenrigsministeren, om han vil medvirke til, at det i langt højere grad bliver meriterende, når man returnerer til det danske karrieresystem efter at have arbejdet for Danida.

Rosing (S):

Den danske bistand til udviklingslandene har som sine mål bl.a. at fremme respekten for menneskerettigheder, at støtte verdens fattigste befolkningsgrupper og at fremme en økonomisk og økologisk bæredygtig udvikling.

På den baggrund er det med beklagelse, jeg må konstatere, at Danidas handlingsplan ikke med et eneste ord nævner verdens oprindelige folkeslag eller Brundtlandrapportens ord: sårbare grupper. Det er min opfattelse, at dette

konkret bør ændres således, at oprindelige folkeslag kommer til at indgå som en målgruppe for Danidas fremtidige bistandsaktiviteter.

Som begrundelse herfor skal jeg fremhæve følgende: Danmark er i anden sammenhæng respekteret for sin støtte til indfødte folk og har som ganske få andre lande i verden mulighed for på troværdig vis at gøre sin indflydelse gældende, når det gælder støtte til disse folk. Indfødte folk bebor meget ofte områder af stor global økologisk betydning, og en sikring af økologisk sårbare områder som Bangladesh's eller Amazonas' regnskovsområder hænger snævert sammen med økonomisk og anden form for støtte til indfødte folk. Meget få lande i den industrialiserede verden med Norge som en positiv undtagelse yder i dag bistandshjælp til disse folkeslag. Et konkret eksempel, hvor en dansk indsats vil kunne opnå meget stor effekt, er hos de indfødte befolkninger i Chittagong Hill Tracks i Bangladesh. Chittagong Hill Tracks bebos i dag af omkring ¾ mio. såkaldte stammefolk i et bjergområde af stor økologisk betydning, et område, som geografisk trues af en ukontrolleret indvandring af bengalere fra lavlandet. En konsekvens af denne situation har været et regulært folkemord på et formodet antal af mere end 150.000 stammefolk inden for de seneste godt 10 år.

Bangladesh er en af hovedmodtagerne af dansk bistandshjælp, og i dette som i andre tilfælde vil Danmark som få andre lande have oplagte muligheder for det første at gøre sin indflydelse gældende med henblik på at ændre ved den helt uacceptable situation, som befolkningerne i Chittagong Hill Tracks befinder sig i, og for det andet økonomisk at gøre det muligt for disse folk at opretholde et økonomisk selv bærende samfund, hvilket på længere sigt ikke blot er en forudsætning for, at disse folk kan opnå en menneskeligt acceptabel rolle, men også vil være med til at modvirke en fortsat økologisk ødelæggelse af bjergområderne i Sydøstasien. Det er for mig beklageligt, at en økologisk planlægning aldrig i dansk bistandssammenhæng kædes sammen med direkte støtte til oprindelige folkeslag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for mange positive og konstruktive bidrag til debatten. Vi er nået vidt omkring, men jeg tror, der kan være god grund